

POSTANOWIENIE

27 maja 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Tomasz Szanciło

na posiedzeniu niejawnym 27 maja 2024 r. w Warszawie
w sprawie z powództwa P.C.
przeciwko Syndykowi Masy Upadłości Bank spółki akcyjnej w upadłości w W.
o ustalenie,
na skutek wystąpienia przez Sąd Okręgowy w Warszawie
postanowieniem z 26 kwietnia 2024 r., XXVIII C 4190/24,
o oznaczenie sądu właściwego,

odmawia oznaczenia sądu właściwego.

[P.L.]

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Warszawie zwrócił się do Sądu Najwyższego o oznaczenie sądu właściwego, przed którym należy wytoczyć powództwo w niniejszej sprawie. W ocenie tego Sądu – wobec faktu, że powód P.C. nie ma i nigdy nie miał miejsca zamieszkania we właściwości Sądu Okręgowego w Warszawie, a z umowy kredytu wynika, że w 2007 r. powód mieszkał w [...], zaś kredyt został przeznaczony na zakup lokalu mieszkalnego położonego w tym mieście – Sąd ten nie pozostaje właściwy do rozpoznania sprawy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek nie zasługiwał na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 45 § 1 i 2 k.p.c., jeżeli na podstawie przepisów tego Kodeksu nie można w świetle okoliczności sprawy ustalić właściwości miejscowej, Sąd Najwyższy oznaczy sąd, przed który należy wytoczyć powództwo, o co występuje sąd, do którego wpłynął pozew.

Wniosek w trybie tego przepisu jest zatem uzasadniony dopiero w przypadku stwierdzenia, że nie ma podstaw do ustalenia właściwości miejscowej według przepisów Kodeksu postępowania cywilnego. Tymczasem w pozwie wprost wskazano, że „powód nie ma miejsca stałego zamieszkania w Polsce i zdecydował by niniejszy pozew skierowany został według właściwości miejscowej ogólnej, zgodnie z miejscem siedziby pozwanego –Bank S.A. w upadłości – stosownie do art. 30 k.p.c.”. Abstrahując od tego, że pozwanym jest Syndyk Masy Upadłości tego banku, a nie sam bank, nie sposób stwierdzić, że nie jest możliwe ustalenie właściwości miejscowej w niniejszej sprawie. Powód wprost wskazał, że wnosi pozew do sądu właściwości ogólnej pozwanego, nie korzystając z właściwości przemiennej. Jeżeli Sąd Okręgowy w Warszawie uznał, że mimo to nie jest właściwy miejscowo, powinien zastosować art. 200 k.p.c. w związku z właściwym przepisem dotyczącym właściwości miejscowej.

Chociaż nie miało to wpływu na orzeczenie, to na marginesie należy zauważyć, że wbrew twierdzeniu Sądu Okręgowego w 2007 r. powód nie mieszkał w [...]. Wniosek wyciągnięty przez ten Sąd nie wynika z umowy kredytu, w której wprost wskazano, że miejscem zamieszkania powoda była [...], zaś dodatkowo został wskazany adres do korespondencji w [...].

Mając powyższe na względzie, orzeczono jak w sentencji.

[P.L.]

[ms]